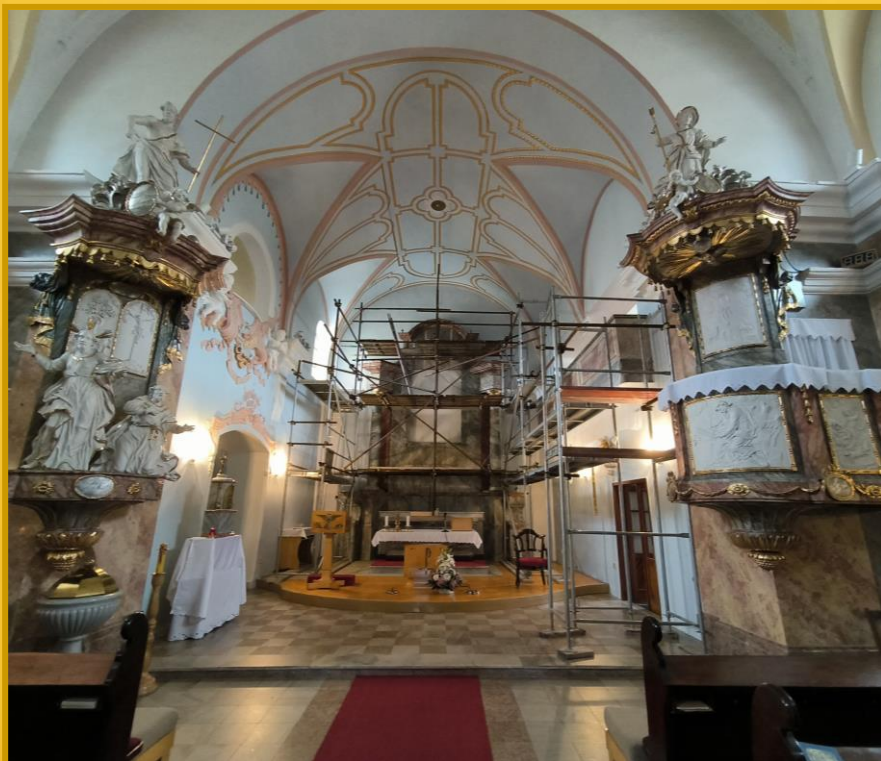

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

V presbytáři máme opět lešení
Tentokrát za účelem restaurování oltáře

Srpen 2025 (15. ročník)

VAŠE LETNÍ A PRÁZDNINOVÉ FOTO

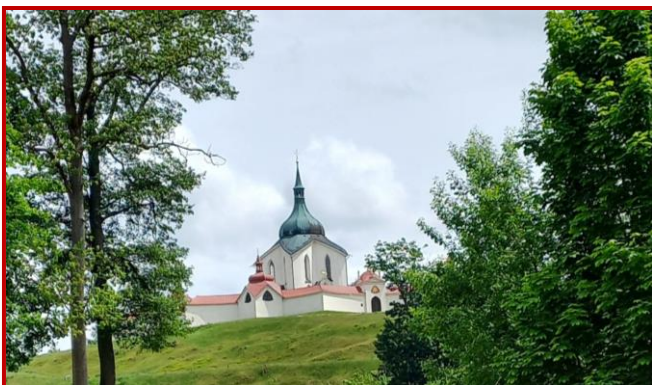
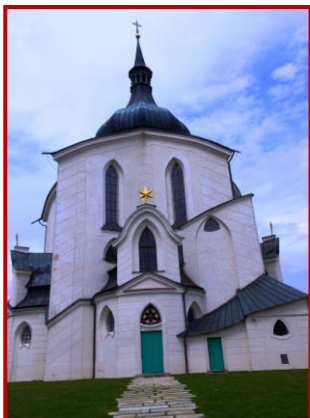

KH – „Chrám sv. Barbory v Kutné Hoře, klenot pozdní gotiky, nás ohromil svým vzhledem a následně interiérem včetně varhan.“

===

„Poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře ve Žďáře nad Sázavou je stejně jako před staletími i v dnešní době vyhledávaným místem, kde poutníci

Nacházejí duchovní občerstvení.“ E+M

„Dar radostného * božího rána - co asi dnes přinese kromě sluníčka a ticha?“ MaHo

* „Letošní prázdniny jsem mě měl možnost zkusit si práci včelaře a měl jsem příležitost ochutnat čerstvý med rovnou z plástve. Byl moc dobrý.“ ToHl

SLŮVKO FARÁŘE

ČAS KVAPÍ

Milí farníci,
počátkem roku 2021 mi telefonoval pan rektor Kněžského semináře v Olomouci. Zeptal se mě, zda bych byl ochoten vzít na sebe službu mentora, tedy doprovázejícího kněze pro jednoho z bohoslovců, kteří se připravují pro službu kněze v naší ostravsko-opavské diecézi. Moc jsem toho o této službě nevěděl, ale po vzájemné dohodě jsem kývl, že ano. Po nějaké době jsem se v katedrále Božského Spasitele v Ostravě poprvé setkal s Vojtěchem Kolářem, kterého dnes už mnozí z vás znají. Začal jezdit do naší farnosti na krátké i delší pobyty, které měly charakter praxe.

Vojtěch se různým způsobem podílel na životě naší farnosti při aktivitách pro děti a mládež, při liturgii, setkával se s lidmi osobně nebo při různých setkáních, které pořádalo i město Dolní Benešov. Tímto způsobem se pomalu stával součástí našeho farního života. Studium v Olomouci a následně v Římě docela rychle utíkalo a utíká...

Jak už bylo v ohláškách oznámeno, letošní rok Vojtěch studium v Římě ukončí a pomalu se bude připravovat k přijetí jáhenského svěcení. Jáhen už pak zodpovědným způsobem vstupuje do života farnosti, do které bude po svěcení ustanoven. Tím začne služba, naplněná katechetickou činností (výuka náboženství, přípravy ke svátostem), liturgickou pomocí vlastních úkonů (pobožnosti, žehnání atd.) nebo společně s knězem službou u oltáře, oddáváním snoubenců k manželskému životu, vysluhováním pohřbů a mnoho jiného.

Jak už bylo i v našem Nedělníčku uvedeno, jáhenské svěcení Vojtěch přijme z rukou biskupa Martina Davida v neděli 28. září 2025 na poutním místě Panny Marie pomocné u Zlatých Hor. Tato slavnost se bude konat v odpoledních hodinách, přesněji řečeno v 15:00. Rádi bychom nabídli vám – farníkům se této slavnosti zúčastnit tak, že jedna z možností je vypravit autobus. Proto v nejbližších dnech tato nabídka zazní v ohláškách.

Samozřejmě bych vás rád k účasti na tomto důležitém okamžiku pro bohoslovce Vojtěcha i pro naši farnost pozval. Bližší informace budou včas oznámeny.

PKF

NAD PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí čtenáři, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček, ať už jste zdejší nebo přespolní. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých. Zkuste to...

PKF

SRDCEM PEČENÉ KOLÁČE

Milí farníci,

možná jste si v neděli 15. června 2025 po mši svaté všimli, že vaše chuťové buňky potěšil lahodný koláč. A možná vás napadlo, jak se vlastně dostal přímo do vašich rukou, jako malé, sladké poděkování u příležitosti tak významného jubilea vašeho faráře Mgr. Pavla Kuchaře. Rád bych se s vámi podělil o příběh, který se za těmito koláči skrývá.

Když se otec Pavel chystal slavit své **30. výročí kněžství**, obrátil se na mě, svého dlouholetého kamaráda a pekaře v důchodu, s prosbou o pomoc. Chtěl pro vás, své farníky, připravit něco výjimečného a sladkého. Požádal mě, abych mu pomohl s výběrem dodavatele většího počtu koláčů pro tuto speciální příležitost.

Samozřejmě jsem se do úkolu pustil s plným nasazením. Prošel jsem okolní pekárny, ochutnával, porovnával nabídky. Ale čím déle jsem se tomu věnoval, tím více jsem si uvědomoval, že pro takovou událost a pro vás, jeho věrné farníky, nechci jen tak něco „objednat“. Cítil jsem, že to musí být něco, do čeho vložíme srdce a kus sebe.

A tak jsem se rozhodl, že místo hledání dodavatele, se do pečení pustím sám. Sice jsem už v důchodu, ale láska k pečení nikdy neomrzí. Využil jsem pohostinnosti pekárny mého kamaráda v nedaleké Opavě, kde mi navíc s velkým nadšením pomohli šikovní učni na praxi. Jejich mladická energie a touha učit se novým věcem byly skvělou inspirací. Hodiny jsme se oháněli s těstem, vůně vanilky a jiných ingrediencí se linula celou pekárnou a panovala tam úžasná atmosféra.

Byla to pro mě velká radost a čest, že jsem mohl přispět k oslavě tak důležitého milníku v životě otce Pavla. Jestli se nám dílo zdařilo a koláče vám chutnaly, to už musíte posoudit vy sami. Ale jedno vím jistě – každý koláč byl upečen s láskou a s přáním, aby vám přinesl radost a připomněl, jak výjimečné společenství ve farnosti máte.

Přikládám recept na Domácí svatební koláče (Benešovské), na 1 kg mouky, ze které je cca 70 – 73 ks koláčů. Navážka těsta na 1 ks je 30 g + 60 g náplně + kladená posypka min. 6 ks = cca 20 g.

Hladká mouka OO extra speciál 600 g
Polohrubá mouka 400 g
Sůl 10 g
Droždí 80 g
Cukr 250 g
Máslo 250 g
Vejce-žloutky 4 ks + 1 celé vejce
Citrónová kůra, Rum, Mléko dle potřeby

Náplň tvarohová: 1 kg (Frýdek-Místek – je správně tuhý), 1 balíček Cukr vanilkový, Rozinky 50 g, Žloutky 4 ks, Vanilkový pudink – prášek, Muškátový oříšek mletý, Mandlové lupínky 20 g

Náplň maková: 1 kg mák mletý, Rozinky 50 g, Rum, Cukr krupice, Cukr vanilkový, Mandlové lupínky 50 g, Mletý perník dle potřeby.

S pekařským pozdravem Arnošt Obrusník

Nitky minulosti aneb stalo se před deseti lety v naší farnosti

SRPEN 2015 – stručný výňatek z kroniky farnosti

Stojíme na prahu měsíce srpna – latinsky augustus, který pojmenoval po sobě římský císař Augustus (vznešený). Tento měsíc je spojován nejen s příběhy krvavých mučednictví, ale i s jinými významnými svátky.

Dne 6. srpna slavíme zvláštní svátek liturgického roku, **Proměnění Páně**. Tato velkolepá událost Ježíšova proměnění má své významné místo také v křesťanském kalendáři a patří mezi tzv. Svátky Páně. Tento svátek byl odedávna slaven jako slavnost votivní (projev díky). Když 6. srpna dorazila do Říma zpráva, že u Bělehradu byli poraženi nevěřící (muslimové), nařídil tehdejší papež Kalixt III. tento svátek slavit v celé církvi.

Tak jako každoročně při svátku Nanebevzetí Panny Marie byli naši farníci 16. srpna na pouti v blízké Hrabyni, kde byla sloužená mše svatá za poutníky z Hatě, Darkovic, Dolního Benešova a Zábřehu. Naši předkové chodili na tuto pouť pěšky, snad i proto se vydalo několik našich poutníků do Hrabyně na kolech.

Dne 30. srpna pak proběhla v našem farním chrámu tradiční mše svatá pro žáky a studenty k zahájení nového školního roku.

Připravila: av

Krásná Sapientia

Jistý příběh vypráví o krásné dívce Sapientii, která žila na okraji pouště. Byl o ní veliký zájem mezi ženichy. Ona měla ovšem jednu podmínku. Za muže si vezme jenom toho, kdo jí postaví na poušti dům.

Každý, kdo po Sapientii toužil, takovou podmínku vzdal, vědom si toho, že na písku se dům postavit nedá.

Žili ovšem nedaleko odtud tři bratři a všichni měli o tu krásnou dívku zájem.

Nejstarší z nich přemýšlel a přemýšlel, až přišel na následující nápad: do písku zaboří čtyři lešeňové tyče, hodí na ně plachtu a přístřešek je hotový. Stalo se. Nepočítal ovšem s tím, že v noci přejde pouštní bouře, která mu jeho potěmkinovské obydlí rozbourá.

Na řadě byl druhý z bratrů. Poučen chybou staršího sourozence, rozhodl se kopat. Udělat v písku pouště tak hlubokou jámu, až narazí na pevné dno. Pod tou velikou vrstvou písku přece musí být nějaké pevné podloží. Na něm postaví vysoký sloup a na jeho vrcholu malý domek.

Začal tedy kopat a vše, co v jámě vykopal, vyhodil ven. Jáma byla hlubší a hlubší... až se při vyhození jedné lopaty písku ta vykopaná masa vrátila na původní místo a prostředního z bratrů zasypala.

Na řadě byl nejmladší bratr. Poučen chybami svých bratrů, začal kopat a všechno, co z jámy vyházel, odvážel daleko od ní. Byla to úmorná práce. Vykopat, vyházet, odvést... Když už polámal všechno nářadí, začal hrabat rukama. A tehdy se to stalo. Pod jeho zkrvavenými prsty vytryskla voda. Tolik námahy, a svatba nebude.

Nad hlubokou jámou ale stála Sapientia a nejmladšímu z bratrů sdělila, že si ho vezme za muže.

„Šel jsi hledat pevné místo pro jeden malý rodinný dům, a našel jsi pramen vody pro jedno veliké město. Našel jsi víc, než jsi hledal.“

Tento příběh hovoří o touze po hledání **Sapientie**, v překladu **Moudrosti**.

Nejstaršího bratra bychom mohli označit jako „koumáka“. Snaží se přijít na to, jak něco získat rychle a bez námahy. Postavit Potěmkinovu vesnici, tedy jen papírovou kulisu, a domnívat se, že tím dojdeme k poznání a moudrosti, je mylné.

Druhého bratra bychom mohli nazvat „pracantem“, který jde v hledání dobrým směrem, ale špatným způsobem.

Nejmladší bratr nešetří silami. Jde správným směrem a používá dobrou, leč namáhavou taktiku.

Nic není zadarmo. Jak říká básník Jan Zahradníček: „Bez krve, bez potu, bez oběti ten, který vzlétl, nedoletí.“

Z knihy Maxe Kašparů.

Vybrala a připravila: av

PROSBA

Milí farníci,

obracím se na vás s prosbou. Máme před sebou letní prázdniny a dovolené. Budete někteří cestovat po naší zemi, někdo zůstane blízko domova nebo skoro doma a zase někdo vyrazí hodně daleko. Většinou s sebou berete mobil nebo fotoaparát. Rádi bychom nabídli v našem Nedělníčku třeba v srpnu nebo i v září několik fotek, které jste zhotovili během prázdnin a dovolené. **Jednalo by se o fotografii a k ní váš zajímavý komentář** (výstižný nebo vtipný). Kdysi mi kdosi z farníků řekl, že lidé jsou líní a nic nepošlou, přesto se na vás takto obracím, bo si myslím, že všichni úplně líní nejsou a váš příspěvek může potěšit nebo povzbudit.

Kritéria:

- Jednu, max. dvě fotografie můžete zaslat na email: rkf.dolnibenesov@doo.cz
- Ke každé fotografii prosíme o **kratičký** popisný komentář (**ten je nutný**). Nemá být dlouhý – **jedna až dvě věty**
- Komentář k fotografii nemá mít dvojsmyslný kontext ani nemá být vulgární
- Pokud na fotografii je osoba či osoby, neuvádíme jména ani bližší osobní identifikační údaje
- Redakční rada Nedělníčku rozhoduje o množství zveřejněných fotografií s komentářem s přihlédnutím ke kapacitě farního zpravodaje (může být zveřejněno v následujícím čísle)

PS: Chcete mít fajný zpravodaj? Tak pojd'te, prosím, do toho.
PKF

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI SRPNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 17. 8. 2025

SVĚTEC MĚSÍCE

sv. Augustin

(Životopis slíbený v čísle 6/2025 - Papež Lev XIV. z řádu Augustiniánů)

Památka: 28. srpna

Postavení: biskup a učitel církve

Úmrtí: 430

Patron: teologů, knihtiskařů, pivovarníků, vzýván za dobrý zrak

Atributy: anděl, biskup, dítě Ježíšek, lžíce, mušle, orel, srdce, šíp

ŽIVOTOPIS

Pocházel z Afriky, kde se narodil sv. Monice. Prožil neklidné mládí s pochybnými názory i mravy, a přesto dosáhl velké vzdělanosti. Ve 33 letech se za přispění modlitby matky stal v Miláně křesťanem. Vrátil se do africké vlasti, aby vedl život kajícího. Byl zvolen biskupem v Hippo, 34 let spravoval svoji diecézi a zveleboval ji četnými kázáními a spisy, kterými současně bojoval proti soudobým bludům a objasňoval víru.

Zemřel v 76 letech.

ČLOVĚK, KTERÉMU NIC LIDSKÉHO NEBYLO CIZÍ

Narodil se 13. 11. 354 v Tagaste v Numídii (tehdy šlo o součást římské provincie) v severní Africe. Byl prvorozeným synem pohanského Patricia, úředníka římské správy a zbožné křesťanky Moniky, kteří mu dali jméno Aurelius Augustin. Rodiče s potěšením sledovali jeho rozvíjející se schopnosti, velké nadání i často nezkrtné chování. Monika se snažila o jeho výchovu ke křesťanské víře. Křest v dětství se přičil tehdejšími zvykům a vliv okolí byl pro Augustina silnější než přání matky. Také pro jeho nadání jej rodiče upřednostňovali před mladším bratrem Navigiou a jeho sestrou.

Po místní škole začal od 13 let studovat v Madauře, kde vydržel tři roky. S lehkostí se učil celé statě Vergílie i dalších básníků v latinské literatuře. Nejraději měl rétoriku. Matematiku a řečtinu však neměl rád a dával přednost hrám s kamarády. Později ve svém "Vyznání" uvádí, že kradl z rodičovského stolu pro chlapce, kteří si za hraní s ním nechali zaplatit a velmi rád podváděl. Dále uvádí, že nekradl z nouze, ale z touhy po nespravedlivosti a pod vlivem kamarádů, s nimiž kradl.

Četl brakovou literaturu a rád užíval světských požitků nabízených dobou. Velmi brzy ho přitahovaly ženy a dívky. Později, po mnoho let, své hříchy mládí oplakával. Vedle smyslnosti jeho druhou vášní byla ctižádost, kterou navíc podporovali rodiče. Otec na jeho milostná dobrodružství pohlížel spíš se zalíbením, než aby proti nim něco řekl.

Od 16 do 17 let si Augustin užíval volnosti a bezstarostného života. Vše považoval za dovolené. Matčina napomenutí se styděl poslechnout... Nejchťivěji se díval na erotiku, kariéru a peníze. Ty věci byly pro něj cílem. Jak sám napsal, chodil mezi vrstevníky vzájemně vychvalující hanebnosti, které pokládali za slavnější, čím byly hnusnější. A tak s nimi hřešil nejen pro rozkoš, ale i pro slávu. Ve Vyznání přiznává, že se více zabýval silným vlivem velkoměstského života plného sexuální volnosti.

V roce 371 se Augustin znovu pustil do studií v Kartágu. Tam bydlel s Melanií, která se stala jeho věrnou družkou a žil s ní čtrnáct let. Již po roce měli syna Adeodata. Přibližně v té době mu zemřel otec Patricius, který se nedlouho předtím stal křesťanem. Augustin však křesťanské učení zcela opustil a připojil se k sektě manichejců. Matka s ním proto odmítala sednout k jednomu stolu. Více poukázat na jeho chybování nebyla už schopna, jen se vytrvale za něho modlila a obětovala.

Vyšší studium Augustin skončil jako profesor literatury a rétoriky (řečnictví). V 19 letech byl uchvácen Cicerónovou knihou Hortensius a toužil po větší moudrosti i zdokonalení se v řečnictví. Ve 20 letech začal učit v Tagaste rétoriku. V roce 376 mu zemřel jeden blízký přítel a Augustin se rozhodl odejít učit do Kartága. Avšak ani rušné velkoměsto ho neuspokojilo. Při vyučování mu vadila zejména nedisciplinovanost studentů. V r. 383 odešel do Říma za vidinou lepších studentů, více peněz i slávy. Matka toužila jít s ním, ale on ji oklamal a odjel sám. V Římě se asi po roce rozešel se sektou manichejců, kteří příliš mluvili o pravdě, ale Augustin ji přesto u nich nepoznal. Neuspokojen využil nabídku delegace z Milána, která pro tamní školu hledala učitele rétoriky.

Ve 30 letech se přestěhoval do Milána. Již dříve slyšel o milánském Ambrožovi jako o řečnickém mistru a nyní se naskytla příležitost seznámení. Augustina zajímala forma Ambrožova řečnického umění, proto začal chodit na jeho kázání. Nakonec však Augustina oslovil obsah, který se týkal jeho otázek a pochybností.

Po delším hledání ho v Miláně našla matka Monika. Potěšil ji slovy o změně svých názorů, ale definitivně rozhodnutý o směru své budoucnosti ještě nebyl. Podle matky měl vstoupit do manželství, jenže ne s Melanií. Ostatně k takovému svazku nemělo dojít ani dle zákona, jelikož byla nižšího původu. Augustin jako příslušník vyššího stavu měl mít odpovídající nevěstu. Zprvu chtěl zůstat s věrnou Melanií, ale nakonec nechal u sebe jen syna a ona se vrátila do Afriky. Augustin si pak za budoucí ženu vybral nedospělou dívku, na niž měl dva roky čekat, ale zdálo se mu to bez milenky nemožné. Sám později uvedl, že si našel jinou, protože byl otrokem smyslnosti a vyspělost rozumu zde byla slabá.

Starší kněz Simplicián mu řekl o obrácení římského řečníka Viktora a pokusil se v něm vzbudit touhu ho následovat.

Papež Benedikt XVI. v homilii o Augustinově obrácení poukázal na jeho konverzi jako na cestu ve třech etapách. V první etapě chtěl Augustin nalézt pravdu. A to o původu člověka i světa a správný směr k plnosti života. Nechtěl žít slepě, bez smyslu a cíle. Věřit v existenci nějakého Boha mu šlo, ale proti jeho poznání a důvěrnému seznámení s přijetím důsledků vedlo jeho mládí vnitřní boj. Ke druhé etapě cesty došlo v Miláně, jenže nešlo by o plné obrácení, kdyby po křtu stagnoval a nepokračoval na cestě. Papež poukazuje i na její třetí etapu od přijetí svátosti kněžství. Podobně naše obrácení by mělo být vytrvalou cestou vpřed až do Boží náruče, v níž je náš cíl - svatost, jako jediný možný způsob věčného života lásky s Bohem.

Augustin v Miláně, poté co se předvedl u císařského dvora, byl navštíven krajanem Ponticianem. Ten s podivem uviděl na jeho stole listy svatého Pavla a začal mu vyprávět o poustevníku Antonínovi a jeho dvou současných následovnících. Uvedl také další příklady těch, kteří opustili kariéru i tělesné požitky. Vedle Augustina, jehož neklid se vystupňoval k výbuchu, seděl jeho přítel Alypius. Augustin prý na něj zvolal: "Slyšel jsi? Neučení povstávají z hříchů a uchvacují Boží království, zatímco my, se svou vědou bez srdce, se válíme v tělesných neřestech a krvi!"

Musel poodejít, aby se vypořádal s novými myšlenkami. Ty ho vedly k otázkám: "Když oni, proč ne ty Augustine?" - "To dokázali sami od sebe nebo za pomoci Boží?" - "Proč spoléháš na sebe, nemáš-li na to sílu?" – V odpověď ho nitro nabádalo vrhnout se s důvěrou do Boží náruče. Jeho srdce zaplavila lítost nad minulostí až mu vyhrkly slzy.

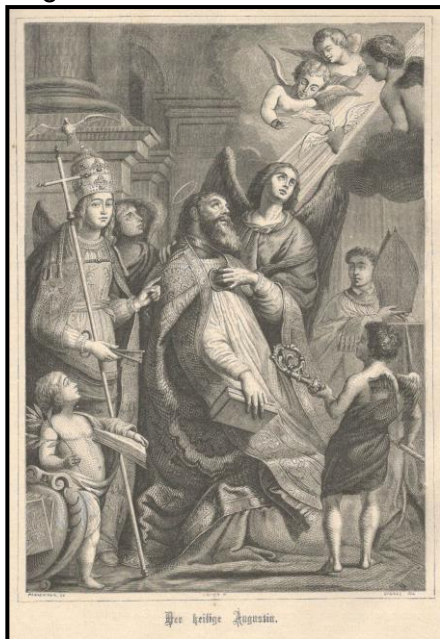
Příběh pokračuje tím, že uslyšel dětský hlas, melodicky opakující slova: "Vezmi a čti!" Reagoval jako by byla výzvou pro něj a otevřel na stole Pavlovy listy. Zrak mu padl na verše 13. kapitoly Římanům: "Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblečte se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadli vášním." (Ř 13,13-14)

ta slova přijal jako Boží pokyn a jejich bezvýhradným přijetím zvítězil nad sklony svého těla. S literaturou od Ambrože se Augustin několik měsíců připravoval v Cassiciaku na nejdůležitější svátost. V noci z 24. na 25. 4. 387, při velikonoční vigilii, přijal z rukou biskupa Ambrože ve svých 33 letech sv. křest i se synem Adeodatem a přítelem Alypiem.

Po sv. křtu, když se vracel do Afriky, mu v římském přístavu v Ostii zemřela matka. Nespěchal a rok se zdržel v Římě, protože chtěl poznat život v kláštrech. Přitom napsal spis proti manichejcům. Doma v Tagaste

Augustinovi během roku zemřel syn. Ještě před jeho smrtí plánoval společný poustevnický život. Prodal svou movitost, rozdál peníze chudým a začal žít novým způsobem. Po vzoru římských klášterů začal s modlitbou, postem a vzděláváním četbou. Kolem něj se začala utvářet malá mnišská komunita, která se připravovala k evangelizačnímu poslání. Návštěvy z Tagastu byly stále čtenější a snad proto chtěl pro klášter hledat klidnější místo i když pomoc nikomu neodmíтал.

Na cestách se zastavil v basilice v Hippo. Tam staříčkový biskup Valerián zdůrazňoval věřícím, že by potřeboval pomoc vhodného kněze. Přítomní lidé již znali pověst o učenosti Augustina i to, že začal žít svatým životem. Někdo ho v chrámu poznal a hned byl věřícími doporučen a žádali jeho vysvěcení na kněze. Augustin se velmi bránil, ale nakonec za nátlakem viděl Boží vůli. V roce 391 přijal z rukou biskupa Valeriána kněžské svěcení. Za pět let v téže městě se sám stal biskupem. Tehdejší Hippo Regius má dnes název Anaba a leží v Alžírsku.

Augustin své postavení biskupa přijal jako velmi zodpovědnou službu, pro kterou čerpal sílu v modlitbě. Tento vzdělaný, obětavý a horlivý pastýř žil s dalšími duchovními v nově zbudovaném klášteře. V řeholi staví na ideálu prvotní církve a vybízí k jednotě srdce a mysli v Bohu. Augustinův vliv přesahoval hranice svěceného území jak šířením klášterů s jeho řeholí, tak spisy na obranu katolické víry. A přesáhl i jemu vymezený čas o mnoho století, kdy byl a je viděn jako otec filosofického, teologického a duchovního myšlení církve, ukazující správný směr nejen svým současníkům.

*Perokresba je z knihy „Leben der Heiligen Gottes“,
vydaná v roce 1880*

Protože se Augustin nechal Bohem vést, byl jím veden i k pokoře při svých hlubokomyslných úvahách. Mezi mnoha jinými spisy psal o Nejsvětější Trojici. Traduje se, že když o ní při procházce po mořském břehu přemýšlel, zaujal ho malý chlapec, který se snažil mušlí přelít vodu moře do důlku v písku. S úsměvem na něj promluvil a v odpověď uslyšel: "Spíše dokáži toto moře přelít, než ty pochopíš tajemství Nejsvětější Trojice." A Augustin si uvědomil, že je to poučení od Ježíše.

Jako kazatel se snažil vysvětlovat cestu správného života ukázanou Ježíšem v Kázání na hoře. Zprvu byl přesvědčen, že křesťan, který podle jeho poselství žije, může být dokonalý. Po dvaceti letech ale napsal: "Pochopil jsem, že jen jediný je skutečně dokonalý a že slova z Kázání na hoře jsou naprosto realizována v jednom jediném: v samotném Ježíši Kristu. My všichni ... se musíme denně modlit: odpusť nám naše viny jako i my odpouštíme našim viníkům" (Retractationes I 19,1-3). To je další růst jeho pokory, na kterou poukázal papež Benedikt XVI. jako na její poslední stupeň.

Připojit se k dokonalému Ježíši znamená cestu, na níž je nenahraditelnou a podstatnou láska. K její plnosti může pomoci jen Boží působení v duši člověka a souhlas k němu znamená praktické úsilí o ctnosti. Tak vede cesta k moudrosti se zakoušením kontemplace. Duše při postupu v této modlitbě prochází, podle Augustinova učení, smyslovým a racionálním (rozumovým uvažováním) přístupem k duchovnímu životu, v němž jsou rozvíjeny ctnosti a nastává vnitřní očišťování. Pak se dostavuje klid a pokoj. Předposlední etapou je "vejít v Boží světlo" a poslední je habituální (celkové) sjednocení s Bohem a přebývání v něm - mansio.

Tento hlubokomyslný teolog, geniální filosof a polemik dokázal říci učené moudrosti i velice prostě a tuto cestu ke sjednocení s Bohem vyjádřil v knize "Vyznání" slovy: "Ty jsi nás stvořil pro sebe, Pane, a neklidné je naše srdce, dokud v Tobě nespočine."

Žil v době bouřlivých myšlenkových proudů, kdy sekty a bludaři se snažili prosazovat svůj vliv. Jednalo se o pelagiány, manichejce, ariány a donatisty, jejichž problém byl Augustinem nejvíc řešen. (Někde se uvádí i rebaptizátoři a prisciliáni.) Donatisté se považovali za pravověrné hrdiny, zaujímal tvrdý postoj k hříšníkům a pravomoc i účinnost svátostí připisovali osobní svatosti. Neuznávali proto platnost sv. křtu od hříšníka.

V roce 411 vedl Augustin synodu v Kartágu, na níž se dostavilo 286 katolických a 285 donatistických biskupů. Později bylo Augustinovi zapotřebí více se zaměřovat proti pelagiánům, kteří hlásali, že křest nezbavuje dědičného hříchu. V milosti viděli jakousi nadstavbu osobní dokonalosti.

Vandalové vedeni Gensericem v roce 429 obklíčili Hippo a za těžké situace po třech měsících obležení biskup Augustin zemřel. Když Vandalové vyhnali katolické biskupy, odvezli prý sebou i Augustinovy ostatky na Sardinii a v VIII. století byly přeneseny do katedrály v Pávii u Milána.

Dochovalo se 113 jeho spisů, z nichž vynikají: Vyznání (z r. 400), O Trojici a O městě Božím (z r. 426).

HERBÁŘ NEDĚLNÍČKU

JABLOŇ DOMÁCÍ

Malus domestica

***Jak jsi krásná, přítelkyně moje,
oči tvé jsou holubice pod závojem.
Kvítečko se ukazuje po zemi,
čas prozpěvování přišel.***

Středně velký opadavý strom pocházející z Evropy a Asie šlechtěním a křížením jableň nízké, *Malus pumila*, s jableň lesní, *Malus silvestris*. Kulturní odrůdy čítají nesčetně druhů dorůstající podle druhu až 10 metrů. Roubované na podnožích mohou být i malé stromky kolem tří metrů. Sytě až tmavě zelené vejčité listy s jemně zoubkovaným okrajem bývají na rubu plstnaté. Velké narůžovělé květy otevírající se ze sytě růžových pupenů se objevují podle odrůdy už od března, v dubnu, u některých kultivarů až v květnu. Plodem jsou kulovité malvice rozličných tvarů, velikostí i barev. Kulaté, protáhlé, zploštělé i soudkovité tvary mohou být jasně zelené nebo červené, žlutí, karmínové až tmavě rudé, někdy jen s červenými líčky z osluněné strany. Také dužina může mít různé barvy. Uprostřed skrývá jadřinec s několika hnědými semeny. Pěstování se liší podle jednotlivých odrůd.

Jablka se sklízí v době plné zralosti a podle odrůdy se konzumují čerstvá, uskladňují se nebo dále zpracovávají. Pro značný obsah vitamínu C jsou obecně pokládána za velmi zdravé ovoce, ale povědomost o jejich léčivých vlastnostech už zdaleka není tak rozšířená. Konzumace jednoho až dvou jablek denně přispívá k regeneraci tkání, k pročištění organismu, zvyšuje obranyschopnost a snižuje hladinu cholesterolu v krvi. Jablka podporují trávení a upravují stolicí. Čerstvá nebo vařená pomáhají při průjmě, nastrouhaná a podávaná střídavě se švestkovým kompotem se osvědčila při zácpě. Jablka jsou nezbytná při přípravě různých koláčů a závinů, přidávají se k pečeným masům a vaří se z nich rychlý kompot.

Zpracovávají se z nich mošty, pyré, a v kombinaci s jiným ovocem také zavařeniny. Nakrájené na plátky se suší na křížaly a za slupek se vaří chutný čaj.

Pozoruhodné je využití jablka v přírodní kosmetice.

Jablečný ocet

Očištěná jablka vylisujeme v odšťavňovači. Šťávu a polovinu jablečné drti přelijeme do větší skleněné nebo porcelánové nádoby, přidáme špetku sušeného droždí a nádobu pevně uzavřeme. Občas kontrolujeme a sbíráme z povrchu pěnu. Asi tak po čtyřech týdnech přefiltrujeme a naplníme do čistých lahví.

Výživná maska na mastnou pleť

1 zralé jablko, 1 lžíce bílého jogurtu, 1 lžička medu, ½ lžičky skořice, 1 lžička ovesných vloček

Jablko oloupeme a nastrouháme a na jemném struhadle, ovesné vločky umeleme a vše důkladně promícháme.

Naneseme na obličej, krk a dekolť, necháme působit 20 minut a opláchneme. Maska má lehké antiseptické účinky, čistí, stahuje póry a zároveň pleť příjemně hydratizuje a dodává kůži vitamíny.

Rychlá osvěžující maska

1 větší jablko, 1 lžička citronové šťávy

Jablko oloupeme, nastrouháme najemno, přidáme lžičku šťávy, na 10 minut nanese na obličej a poté dobře opláchneme vlažnou vodou.

Čerpáno z knihy Kláry Trnkové „**Třikrát tučet zázračných bylin**“.

Vydalo nakladatelství: STUDIO trnka s.r.o. v Praze roku 2015.

Mnoho krásně ilustrovaných knih, také knih pro děti si můžete objednat na www.studiotrnka.cz

Připravila Marie Ohrálová

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – léto/ podzim 2025

26.07.: GARGOŠOVÁ Šárka
HANKEOVÁ Martina
VITÁSKOVÁ Pavla
GEBAUEROVÁ Monika
PAVLÍKOVÁ Karin
DUMBROVSKÁ Karla

02.08.: HARAZIMOVÁ Karin
HLUBKOVÁ Eva
LIŠKOVÁ Lenka
TILLECZKOVÁ Hana
VAVŘÍNKOVÁ Iveta

09.08.: PRCHALOVÁ Irena
MURCKOVÁ Miluše
RADOŠOVSKÁ Ilona
ČERNÁ Anna
MURCKOVÁ Eva

16.08.: THIEMLOVÁ Marcela
MUSÁLKOVÁ Jana
SPÁČILOVÁ Barbora
GASSMANOVÁ Blanka
ZLOTÁ Helena
NĚMCOVÁ Marie

23.08.: KOLMAJEROVÁ Vladimíra
KOLARÍKOVÁ Hana
TULACHOVÁ Jiřina
LELLKOVÁ Zdeňka
ŠENKYPLOVÁ Eva
NĚMCOVÁ Helena

30.08.: ŠEBESTÍKOVÁ Krista
PORUBOVÁ Helena
DIEHLOVÁ Liana
SABAŠOVÁ Anna
THIEMLOVÁ Anna
KUPKOVÁ Anna

06.09.: BILÍKOVÁ Marcela
PAVLENKOVÁ Hana
FAIKOVÁ Jana
FAIKOVÁ Renáta

13.09.: VOJVODOVÁ Karla
POSTULKOVÁ Magdaléna
KOCUROVÁ Růžena
DEMBKOVÁ Květa
FUCHSOVÁ Anna
HALFAROVÁ Kristina

20.09.: KUBÍKOVÁ Terezie
KUCHAŘOVÁ Lucie
KUBÍKOVÁ Michaela
JANEČKOVÁ Magda
JANEČKOVÁ Julie
HOLEČKOVÁ Jana
KARASOVÁ Eva

27.09.: MOHYLOVÁ Eva
PAVLENKOVÁ Dagmar
VAVŘÍNKOVÁ Ludmila
ONDERKOVÁ Alena
BENEŠOVÁ Eva

04.10.: BEKOVÁ Zuzana
ŠIMŠOVÁ Lucie
KRZYZWOŇOVÁ Martina
KRETTKOVÁ Romana
DIHLOVÁ Renáta
LECIÁNOVÁ Hana

KAPKA HUMORU

Už vím, proč komáří v noci lítají blízko ucha.
Protože milují, když si dám sám sobě po papuli.

Pepíček přijde k lékaři
s nateklou tváří.

Lékař se ptá:

„Vosa?“

„Ano!“

„Bodla?“

„Nestihla!“

Brácha ji vzal
lopatou.“

Můj vnuk nechtěl jíst
hovězí jazyk, protože
je ze zvířecí huby. Tak
mu uvařím vajíčko.

Manžel:

„Vědci zjistili, že muži řeknou za den
10 000 slov, zatímco ženy řeknou
kolem 20 000 slov...“

Manželka z kuchyně:

„To, je proto, že vám musíme všechno
říkat dvakrát.“

Manžel:

„Co si říkala?“

Povídá důchodce kamarádovi:

„Pořídil jsem si navigaci pro seniory,
představ si nejen, že mi ukáže trasu
a cíl cesty, ale dokonce mi řekne,
proč tam jedu.“

V kanceláři:

„Šéfe, můžu si vzít zítra volno? Manželka chce, abych jí pomohl domácími
pracemi.“

„To v žádném případě. Máme tu práce až nad hlavu, laskavě jí vyřidíte!“

„Děkuji. Věděl jsem, že se na vás můžu spolehnout.“

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Ušlechtilý strom

Byl jeden strom, který miloval jedno dítě. Dítě ho přicházelo každý den navštívit.

Sbíralo jeho listí, pletlo si z nich korunu na hlavu a hrálo si na krále lesa. Šplhalo po jeho kmeni a houpalo se na jeho větvích. Jedlo jeho plody a pak si spolu hrály na schovávanou.

Když bylo dítě unavené, zdířmo si ve stínu stromu a větve mu zpívaly ukolébavku.

Dítě strom milovalo z celého svého dětského srdce. A strom byl šťasten. Ale čas utíkal a dítě rostlo. Když už bylo dítě veliké, zůstával strom často sám.

Jednoho dne se dítě přišlo podívat na strom a strom mu pravil:

„Pojď ke mně, moje dítě, vyšplhej na můj kmen a udělej si houpačku v mých větvích, ochutnej mé plody, pohraj si v mém stínu a buď šťastné.“

„Nemám už věk na lezení po stromech, už si nehraju,“ odpovědělo dítě. „Chci si koupit nějaké věci a chci se bavit. Chci peníze. Můžeš mi dát peníze?“

„Bohužel,“ odpověděl strom, „já nemám peníze. Mám jen listy a plody. Vezmi si moje plody, dítě moje, jdi a prodej je ve městě. Tak budeš mít peníze a budeš šťastné.“

A tak dítě vyšplhalo na strom, sklidilo všechny plody a odneslo je pryč. A strom byl šťasten.

Ale „jeho dítě“ se dlouho nevracelo... A strom zesmutněl.

Pak se jednou dítě vrátilo. Strom se zachvěl radostí a zašuměl:

„Pojď ke mně, dítě moje, vyšplhej se na můj kmen, udělej si houpačku v mých větvích a buď šťastné.“

„Mám moc práce, nemám čas lézt po stromech,“ odpovědělo dítě. „Chci dům, který by mě chránil,“ pokračovalo. „Chci ženu a chci děti, proto potřebuji dům. Můžeš mi dát dům?“

„Já nemám dům,“ pravil strom. Ale můžeš uřezat mé větve a dům si z nich postavit. Pak budeš šťastný.“

Dítě uřezalo všechny větve a odvezlo je pryč, aby si postavilo dům.
A strom byl šťasten.

Pak po dlouhou dobu dítě nepřišlo. Když se vrátilo, strom byl tak šťasten, že nemohl ani promluvit.

„Pojď ke mně mé dítě,“ zašuměl, „pojď si hrát.“

„Jsem příliš starý a příliš smutný na to, abych si mohl hrát,“ odpovědělo dítě.

„Potřeboval bych loď, abych odjel daleko odtud, pryč. Můžeš mi dát loďku?“

„Uřízni můj kmen a udělej si loďku,“ nabídl mu strom. „Tak b udeš moci odjet a budeš šťastné.“

A tak dítě uřízalo kmen a udělalo si loďku, aby mohlo odjet.“ A strom byl šťasten...ale ne úplně.

Za velmi dlouhou dobu se dítě opět vrátilo.

„Je mi to moc líto, mé dítě,“ ptavil strom, „ale už nemám, co bych ti dal...Už nemám žádné plody.“

„Mé zuby jsou už špatné, nerozkousaky by tvé plody.“

„Nemám už žádné větve,“ pokračoval strom, „už tě nemohu pohoupat.“

„Jsem příliš starý na to, abych se houpal ve větvích,“ řeklo dítě.

„Jsem bezradný,“ povzdechl si strom. „Rád bych ti něco dal...ale už nic nemám. Jsem jen starý pařez. Je mi to líto.“

„Já už nic nepotřebuji,“ řeklo dítě. „Jen klidné místo, kde bych si sedl a odpočinul si. Cítím takovou únavu.“

„Pak tedy,“ ptavil strom a snažil se napřímit jak jen mohl, „pak tedy, starý pařez je právě to, na co se můžeš posadit a kde si můžeš odpočinout.“

A tak to dítě udělalo a strom byl šťasten.

(Shel Silverstein)

Sedni si dnes večer do nějakého klidného koutku a pomoz svému srdci, aby poděkovalo všem „stromům“ tvého života.

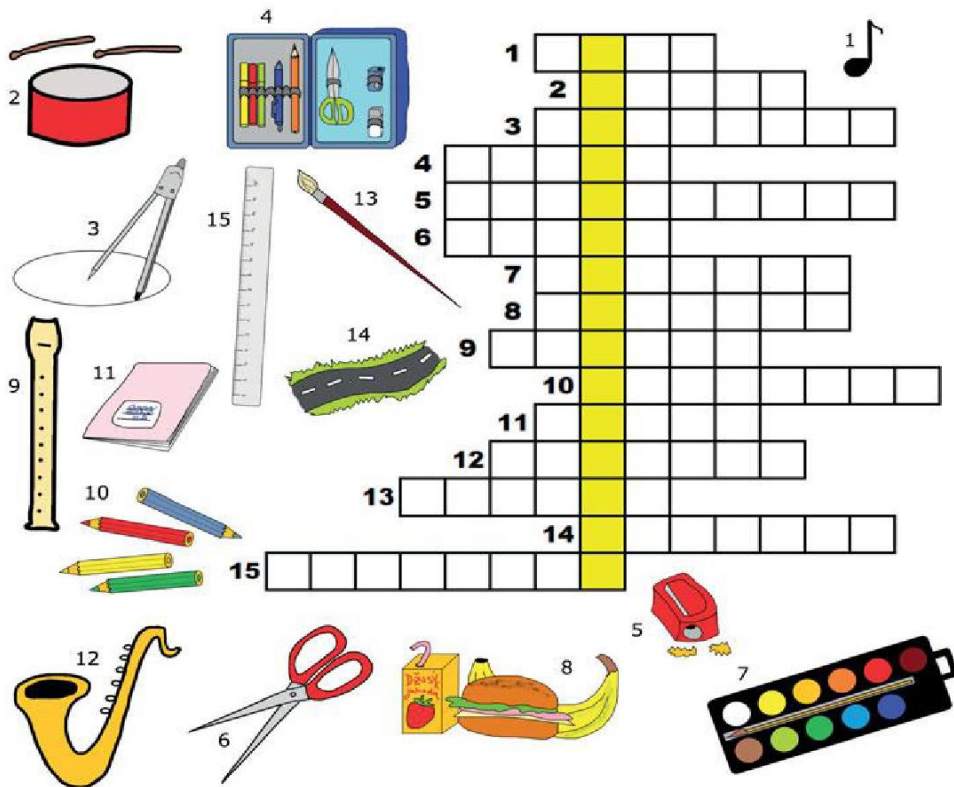
z knihy Bruna Ferrera „Příběhy pro potěchu duše“. Vydalo nakladatelství Portál)

Připravila Marie Ohrálová

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Milé děti, prázdniny jsou v plném proudu. Doufám, že si jich užíváte. Nejsou však všechny dny slunečné a můžete dovádět venku. Co nám může dělat společnost a zajistit dobrou zábavu, když je venku uplakané počasí? Inspiraci najdete v tajence. Přeji dobrou zábavu, a ať je takových mokrych dnů do konce prázdnin co nejméně.

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „KLUCI I HOLKY“

SKRÝVAČKY – hledejte města

1. Jeden si nechám a ostatní rozdám ostatním.
2. Lidé zlí nebo hloupí mohou být nebezpeční.
3. Luciano Pavarotti byl velkým operním zpěvákem.
4. Můj kamarád Artur Novotný mě nikdy nezradil.
5. Dnes se mnou ven nepůjde, bolí ji hlava.
6. Během tělocviku jsi mrštný asi jako líná veš.

HLEDEJ 9 ROZDÍLŮ

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na srpen 2025

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	4.8.	18.00	Za + Magdalénu Buhlovou – měsíční	
Út	5.8.	7.00	Za + Rudolfa Braveného...	
St	6.8.	18.00	Za Helenu Osmančikovou, manžela, rodiče a sourozence	
Čt	7.8.	18.00	U příležitosti ned.100 let za rodiče z obou stran, manžela ...	
So	9.8.	7.00		
Ne	10.8.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Ne	10.8.	Záb 8.30	Za Güntera Vitásku, sestru, dvojce rodiče a živou rodinu	
Ne	10.8.	10.00	Za živé a + farníky	
Po	11.8.	18.00	Za nemocné osoby	
Út	12.8.		NEBUDE MŠE SVATÁ	
St	13.8.	18.00	Za + rodiče Jindřicha a Cecílii Vitáskovy, + dceru, syna a tři zetě	
Čt	14.8.	18.00	Poděkování za dar zdraví s prosbou o b.požehnání a ochranu ...	
Pá	15.8.	7.00		
Pá	15.8.	18.00	Adorace před vystavenou NSO do 19:30	
So	16.8.	11.00	Poděkování za 50 let manželství a požehnání pro celou rodinu	
Ne	17.8.	7.00	Za Josefa Hartoše (výroční) a za rodiče z obou stran	
Ne	17.8.	Záb 8.30	Za Anna Mrkvovou – výroční	
Ne	17.8.	10.00	Za živé a + farníky	
Po	18.8.	18.00	Za + Karin Widlákovou – měsíční	
Út	19.8.	7.00	Za živé a + farníky	
St	20.8.	18.00	Za + Marii Hahnovou – výroční	
Čt	21.8.	18.00	Za + Františka Moskalu	
So	23.8.	7.00	Za + P. Aloise Čunderleho a + kněze	
So	23.8.	ČK 17.00	Za + Alfréda Thimela a manželku, za dar zdraví pro živou r. ...	
Ne	24.8.	7.00	Za Annu Miketovou, rodiče, sestry a švagry	
Ne	24.8.	Záb 8.30	Za Jiřího Elbla, manželku, dceru a živou rodinu	
Ne	24.8.	10.00		
Po	25.8.	18.00	Za + Evu Mikovou – výroční	
Út	26.8.	7.00	Za živé a + farníky	
St	27.8.	18.00	Za Marii Krakovčikovou, manžela, syna a rodiče	
Čt	28.8.	18.00	Za + maminku (ned.95 let), za + otce a za boží požehnání pro ...	
Pá	29.8.	9.30	Zpovídání pro děti před začátkem školního roku do 11.30	
So	30.8.	ZÁ 11.00	Poděkování za úrodu zemskou a prosba o boží požehnání pro ...	
Ne	31.8.	7.00		
Ne	31.8.	Záb 8.30	Za manžele Hoškovy, dvojce rodiče a duše v očistci	
Ne	31.8.	10.00	Prosba o dary Ducha sv. pro žáky a studenty v novém škol. roce	
Po	1.9.	18.00	Za Maryku Herudovou, Helenu Prchalovou a Annu Šablickou	
Út	2.9.	7.00	Za živé a + farníky	
St	3.9.	18.00	Za + syna Lukáše, manžela Josefa dvojce rodiče s prosbou ...	
Čt	4.9.	18.00	Poděkování P.Bohu za 50 let manželství a dar zdraví pro celou r.	
Pá	5.9.	7.00		
Pá	5.9.	Záb 18.00	Prosba o Boží pomoc a přimluvu P.Marie pro těžce nemocnou o.	
So	6.9.	7.00		
Ne	7.9.	7.00	Úmysl zastupujícího kněze	
Ne	7.9.	Záb 8.30	Poděkování P.Bohu za 95 let života, za dar zdraví, obdržené ...	
Ne	7.9.	10.00	Za členy Živého růžence – A	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

VAŠE LETNÍ A PRÁZDNINOVÉ FOTO

EvHl

„Pojďte si hrát se mnou na schovku“

EvHl

„Ty prázdniny mě nějak zmohly“

„Když hymna hraje, vlajka stoupá,
já stojím v pozoru“ EvHl

„Podívejme se, co se nám na té
naší zahrádce urodilo“ LuGa

**Ať „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle.**

Detaily z kněžiště

Vydavatel:

Připravuje

„Tým Nedělníček“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>

Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E1917